



ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Γραφείο Γενικής Διευθύντριας



Αρ. Φακ.: 23.02.063.121.2022

13 Μαΐου 2024

Αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές,

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ασκώντας τις εξουσίες που του χορηγούνται δυνάμει του άρθρου 51.1 του Συντάγματος ανέπεμψε τον «περί Εταιρειών (Τροποποιητικό) (Αρ.4) Νόμο του 2024» για επανεξέταση με σχετική επιστολή του προς την Πρόεδρο της Βουλής με ημερομηνία 13 Μαΐου 2024.

Η επιστολή του Προέδρου της Δημοκρατίας λήφθηκε στις 13 Μαΐου 2024. Αντίγραφο της πιο πάνω επιστολής επισυνάπτεται για ενημέρωσή σας.

Όπως είναι γνωστό, με βάση την παράγραφο 3 του άρθρου 51 του Συντάγματος η Βουλή των Αντιπροσώπων αποφασίζει επί αναπεμφθέντος θέματος εντός 15 ημερών από της αναπομπής.


Τασούλα Ιερωνυμίδου
Γενική Διευθύντρια





ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ
Ο Πρόεδρος

Αρ. Φακ.: 30.02.005.002. 084

13 Μαΐου 2024

Κυρία Αννίτα Δημητρίου
Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων
Βουλή των Αντιπροσώπων
Λευκωσία

Ασκώντας τις εξουσίες μου δυνάμει του Άρθρου 51.1 του Συντάγματος της Δημοκρατίας, αναπέμπω στη Βουλή των Αντιπροσώπων για επανεξέταση τη πρόταση νόμου με τίτλο «ο περί Εταιρειών (Τροποποιητικός) (Αρ. 4) Νόμος του 2024», που ψηφίστηκε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων την 25 Απριλίου, 2024 και κοινοποιήθηκε¹ στο Γραφείο μου την 29 Απριλίου, 2024 για να εκδοθεί με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας δυνάμει του Άρθρου 52 του Συντάγματος της Δημοκρατίας.

Οι λόγοι της Αναπομπής είναι οι ακόλουθοι:

Ασυμβατότητα του υπό Αναπομπή Νόμου με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την Αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών και ειδικότερα με τα Άρθρα 1 Α, 61, 167 και 179 του Συντάγματος:

¹ Δια της επιστολής της Γενικής Διευθύντριας Βουλής των Αντιπροσώπων με αρ. φακ. 23.02.063.121-2022 και ημερ. 29.4.2024.

Απο Γραφείο Π.Δ.

Γ.Δ

13/5/24

12/5/2024
Γ.Δ



Παραβίαση του ενωσιακού δικαίου:

Ο υπό αναπομπή νόμος είναι αντίθετος με το Άρθρο 107 (1) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής η «ΣΛΕΕ») και με την Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (εφεξής η «Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132»).

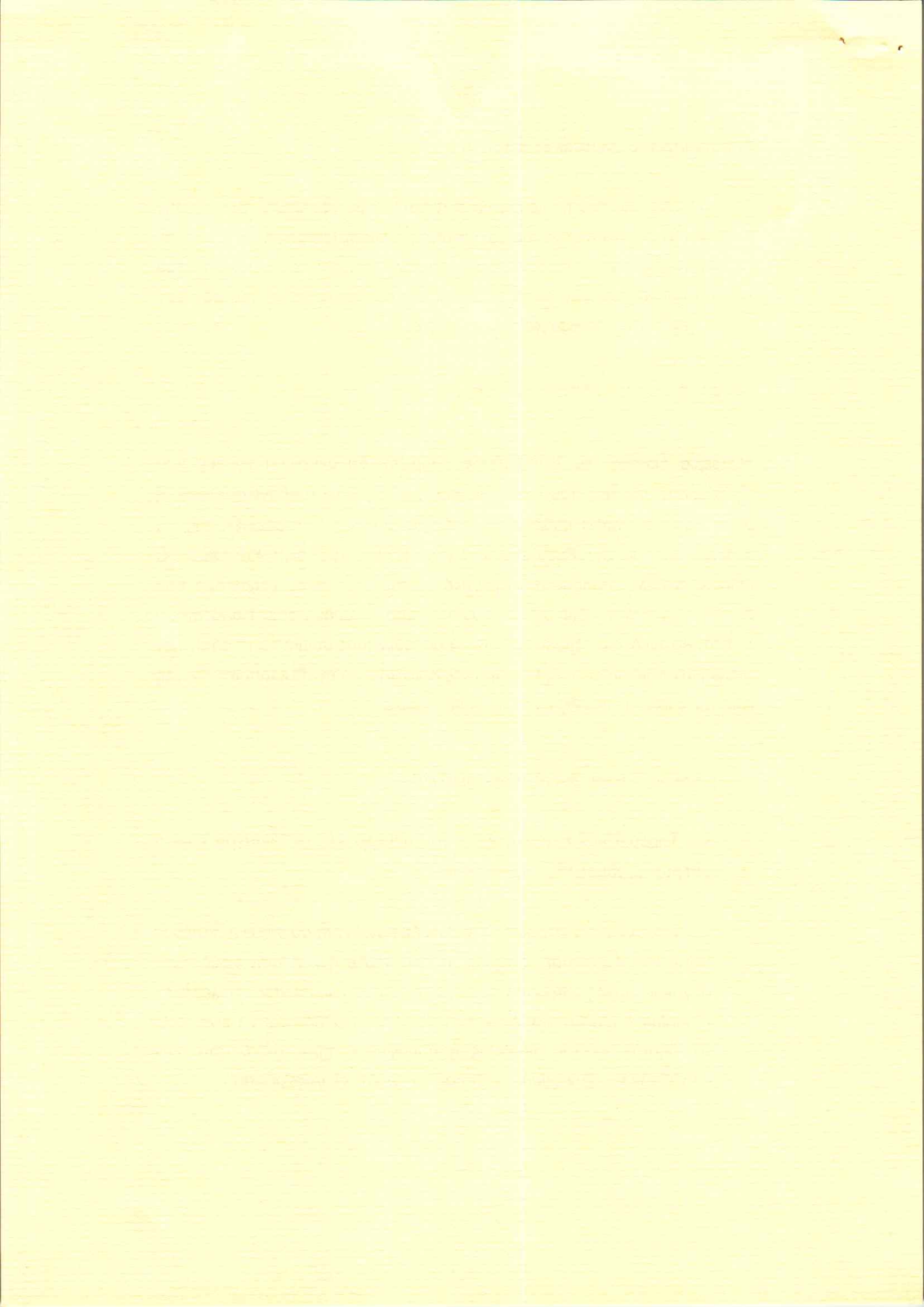
Το Άρθρο 1Α του Συντάγματος προβλέπει τα εξής:

«Ουδεμία διάταξη του Συντάγματος θεωρείται ότι ακυρώνει νόμους που θεσπίζονται, πράξεις που διενεργούνται ή μέτρα που λαμβάνονται από τη Δημοκρατία τα οποία καθίστανται αναγκαία από τις υποχρεώσεις της ως κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε εμποδίζει Κανονισμούς, Οδηγίες ή άλλες πράξεις ή δεσμευτικά μέτρα νομοθετικού χαρακτήρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή από τα θεσμικά τους όργανα ή από τα αρμόδιά τους σώματα στη βάση των συνθηκών που ιδρύουν τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ή την Ευρωπαϊκή Ένωση από του να έχουν νομική ισχύ στη Δημοκρατία.».

Το Άρθρο 179 του Συντάγματος ορίζει ότι:

«1. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 1Α, το Σύνταγμα είναι ο υπέρτατος νόμος της Δημοκρατίας.

2. Ουδείς νόμος ή απόφασις της Βουλής των Αντιπροσώπων ή εκατέρας Κοινοτικής Συνελεύσεως ως και ουδεμία πράξις ή απόφασις οιονδήποτε οργάνου, αρχής ή προσώπου εν τη Δημοκρατία ασκούντος εκτελεστικήν εξουσίαν ή οιονδήποτε διοικητικόν λειτούργημα δύναται να είναι καθ' οιονδήποτε τρόπον αντίθετος ή ασύμφωνος προς οιαδήποτε των διατάξεων του Συντάγματος ή προς οποιαδήποτε υποχρέωση





επιβάλλεται στη Δημοκρατία ως αποτέλεσμα της συμμετοχής της ως κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.»

Οι κρατικές ενισχύσεις απαγορεύονται από το δίκαιο της ΕΕ, διότι μπορεί να αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα σε μια εταιρεία ή όμιλο εταιρειών έναντι άλλων, προκαλώντας έτσι στρέβλωση του ανταγωνισμού στην ΕΕ.

Εν πρώτοις, οι κανόνες των κρατικών ενισχύσεων εφαρμόζονται σε επιχειρήσεις, δηλαδή σε οντότητες που ασκούν οικονομική δραστηριότητα. Η οικονομική δραστηριότητα ορίζεται ως η προσφορά αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά. Ο χαρακτηρισμός μιας συγκεκριμένης οντότητας ως επιχείρησης εξαρτάται αποκλειστικά από τη φύση των δραστηριοτήτων που ασκεί και ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που τη διέπει, τον τρόπο χρηματοδότησής της και τον κερδοσκοπικό ή μη χαρακτήρα της. Οι δικαιούχοι του Μέτρου που εισάγεται με τον υπό Αναπομπή νόμο, δηλαδή οι καινοτόμες εταιρείες ΜΜΕ, συνιστούν επιχειρήσεις, αφού καταφανώς θα δραστηριοποιούνται με την προσφορά αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά.

Αναφορικά με τη συνδρομή των σωρευτικών κριτηρίων της κρατικής ενίσχυσης τα οποία εμπεριέχει το Άρθρο 107 (1) της ΣΛΕΕ ως προς την προσθήκη εξαίρεσης από την υποχρέωση καταβολής των τελών και δικαιωμάτων που καθορίζονται σε Κανονισμούς οι οποίοι εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση το άρθρο 387 (1) (γ) του περί Εταιρειών Νόμου των καινοτόμων ΜΜΕ, σημειώνονται τα εξής:

- (i) Η εξαίρεση από την καταβολή τελών και δικαιωμάτων που προνοεί το Μέτρο έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια κρατικών πόρων·
- (ii) η ως άνω εξαίρεση αποτελεί πλεονέκτημα, δηλαδή οικονομικό όφελος το οποίο δεν θα μπορούσαν οι δικαιούχες επιχειρήσεις να αποκομίσουν υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς, δηλαδή ελλείπει κρατικής παρέμβασης, εν προκειμένω με την ελάφρυνσή



τους από δαπάνες που διαφορετικά θα έπρεπε να επωμιστούν στο πλαίσιο των συνήθων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους·
(iii) το ως άνω μέτρο είναι επιλεκτικό επειδή χορηγείται σε ορισμένες επιχειρήσεις ή κατηγορίες επιχειρήσεων, ήτοι δεν αποτελεί Μέτρο καθαρά γενικής εφαρμογής.

(iv) τέλος, με τη χορήγηση του ως άνω πλεονεκτήματος κατά επιλεκτικό τρόπο βελτιώνεται η ανταγωνιστική θέση της κάθε δικαιούχου επιχείρησης σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις με τις οποίες ανταγωνίζεται. Τα δικαστήρια της Ένωσης έχουν αποφανθεί ότι «όταν μια κρατική ενίσχυση οικονομικού χαρακτήρα ενισχύει τη θέση μιας επιχείρησης σε σχέση με άλλες ανταγωνίστριες επιχειρήσεις στις ενδοενωσιακές συναλλαγές, πρέπει να θεωρείται ότι η εν λόγω ενίσχυση επηρεάζει τις συναλλαγές αυτές». «Στο πλαίσιο αυτό, δεν είναι απαραίτητο να αποδειχθεί ότι η ενίσχυση έχει πραγματικές επιπτώσεις στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, αλλά μόνο αν η ενίσχυση δύναται να επηρεάσει τις εν λόγω συναλλαγές»². Η οικονομική δραστηριότητα των δικαιούχων καταφανώς δεν θα περιορίζεται εντός των συνόρων ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους αλλά επεκτείνεται σε ενδοκοινοτικό επίπεδο με βάση την αμέσως προπαρατεθείσα ερμηνεία του κριτηρίου.

Ως εκ τούτου, το μέτρο, ήτοι η εξαίρεση από την καταβολή τελών και δικαιωμάτων του άρθρου 387 του περί Εταιρειών Νόμου, συνιστά κρατική ενίσχυση με βάση το άρθρο 107 (1) της ΣΛΕΕ.

Περαιτέρω, η ως άνω εξαίρεση, ως κρατική ενίσχυση, συνιστά κρατική ενίσχυση λειτουργικής μορφής, ήτοι μείωση των λειτουργικών δαπανών οι οποίες θα επιβάρυναν υπό κανονικές συνθήκες τις εν λόγω δικαιούχες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της άσκησης της οικονομικής τους δραστηριότητας.

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2015, Eventech κατά The Parking Adjudicator, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9, Απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2013, Libert και λοιποί, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-197/11 και C-203/11, ECLI:EU:C:2013:288, σκέψη 76, Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 2001, Friulia Venezia Giulia, T-288/97, ECLI:EU:T:2001:115, σκέψη 41



Οι ενισχύσεις αυτές κρίνονται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά εκτός μόνον όπου υπάρχει ρητή πρόβλεψη γι' αυτές στην ενωσιακή νομοθεσία.

Τέλος, οι καινοτόμες ΜΜΕ ήδη απολαμβάνουν κρατικής ενίσχυσης μέσω της εξαίρεσης που τους παρέχεται στο άρθρο 9Α του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου του 2002 Ν. 118(Ι) /2002 ως εκάστοτε τροποποιείται. Βάσει του ενωσιακού δικαίου δεν επιτρέπεται η παράλληλη και ταυτόχρονη απόδοση κρατικών ενισχύσεων στις επιχειρήσεις δυνάμει διαφορετικών σχεδίων κρατικών ενισχύσεων.

Αντικείμενο της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 είναι ο συντονισμός των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 54 δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, που αφορούν τη δημοσιότητα, την ισχύ των υποχρεώσεων και την ακυρότητα των μετοχικών εταιρειών και των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες. Το άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 προβλέπει για καταβολή τελών έκδοσης πλήρους αντιγράφου ή αποσπάσματος των αναφερόμενων στο άρθρο 14 πράξεων και στοιχείων, είτε σε χαρτί είτε με ηλεκτρονικά μέσα που δεν υπερβαίνουν το διοικητικό κόστος. Οι εν λόγω πράξεις είναι οι εξής:

1. Η ιδρυτική πράξη και το καταστατικό εφόσον αυτό αποτελεί αντικείμενο ιδιαιτέρας πράξεως·
2. τις τροποποιήσεις των αναφερόμενων στο στοιχείο α) πράξεων, συμπεριλαμβανομένης και της παράτασης της διάρκειας της εταιρείας·
3. ύστερα από κάθε τροποποίηση της ιδρυτικής πράξεως ή του καταστατικού, το πλήρες κείμενο της τροποποιηθείσας πράξεως στη νέα διατύπωσή του·
4. τον διορισμό, την αποχώρηση καθώς και τα ατομικά στοιχεία των προσώπων τα οποία, είτε ως όργανο προβλεπόμενο από τον νόμο, είτε ως μέλη τέτοιου οργάνου:





ι)έχουν την εξουσία να δεσμεύουν την εταιρεία έναντι τρίτων και να την εκπροσωπούν ενώπιον δικαστηρίου· από τα στοιχεία που δημοσιοποιούνται προκύπτει με σαφήνεια αν τα πρόσωπα που έχουν την εξουσία να δεσμεύουν την εταιρεία δύνανται να ενεργούν μόνα τους ή οφείλουν να ενεργούν από κοινού,

ii)συμμετέχουν στη διοίκηση, στην εποπτεία, ή στον έλεγχο της εταιρείας·

5. τουλάχιστον κατ' έτος, το ύψος του καλυφθέντος κεφαλαίου εφόσον η ιδρυτική πράξη ή το καταστατικό αναφέρονται σε εγκεκριμένο κεφάλαιο, εκτός αν κάθε αύξηση του καλυφθέντος κεφαλαίου συνεπάγεται τροποποίηση του καταστατικού·
6. τα λογιστικά έγγραφα κάθε χρήσεως των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική βάσει των οδηγιών του Συμβουλίου 86/635/ΕΟΚ και 91/674/ΕΟΚ και της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
7. οποιαδήποτε μεταφορά της έδρας της εταιρείας·
8. τη λύση της εταιρείας·
9. συμμετέχουν στη διοίκηση, στην εποπτεία, ή στον έλεγχο της εταιρείας·
- 10.τη δικαστική απόφαση με την οποία κηρύσσεται η ακυρότητα της εταιρείας·
- 11.τον διορισμό και τα ατομικά στοιχεία των εκκαθαριστών καθώς και τις αντίστοιχες εξουσίες τους, εκτός αν οι εν λόγω εξουσίες προκύπτουν ρητά και αποκλειστικά από το νόμο ή από το καταστατικό·
- 12.κάθε περάτωση εκκαθαρίσεως καθώς και τη διαγραφή από τα μητρώα σε εκείνα τα κράτη μέλη όπου η διαγραφή έχει έννομες συνέπειες.



Τα άρθρα 14 και 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 έχουν μεταφερθεί στον περί Εταιρειών Νόμο (κεφ. 113) με τον τροποποιητικό νόμο Αρ.149(Ι) του 2018 στα άρθρα 365, 365Α και 365Β του Κεφ.113. Η οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, κατά συνέπεια και στις καινοτόμες ΜΜΕ.

Παραβίαση του άρθρου 28 του Συντάγματος:

Στην προκειμένη περίπτωση ο υπό Αναπομπή νόμος προβλέπει διαφορετική μεταχείριση των «καινοτόμων εταιρειών ΜΜΕ» και των άλλων ΜΜΕ που δεν είναι καινοτόμες και οι οποίες δεν εμπίπτουν στον ορισμό του άρθρου 9Α του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου του 2002. Επίσης αυτό διαφοροποιεί τις καινοτόμες εταιρείες ΜΜΕ από τις υπόλοιπες εταιρείες που καταβάλλουν τέλη και δικαιώματα στον Έφορο εταιρειών.

Η αρχή της ισότητας απαιτεί την ίση μεταχείριση των όμοιων και την άνιση μεταχείριση των ανόμοιων, και κατά προέκταση απαγορεύει τη διάκριση μεταξύ ίσων και την εξομοίωση ανόμοιων.

Όπως αποφάσισε την 7.10.2014 η Πλειοψηφία της Πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις αρ. 740/11, 891/11, 892/11, 893/11, 927/11, 928/11, 930/11, 931/11, 960/11, 963/11, 964/11, 966/11, 996/11, 997/11, 998/11, 999/11, 1028/11, 1029/11, 1031/11, 1032/11, 1033/11, 1034/11, 1035/11, 1036/11, 1040/11, 1048/11, 1051/11, 1087/11, 1150/11, 1163/11, 1186/11, 1187/11, 1191/11, 1205/11, 1206/11, 1276/11, 1287/11, 1310/11, 1364/11, 1540/11, 1612/11, 1681/11, 1710/11, 114/12, 556/12, 563/12, 564/12 και 587/12 Μαρία Κουτσελίνη-Ιωαννίδου κ.α. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Γενικού Λογιστηρίου κ.α.:

«Το Άρθρον 28 του Συντάγματος προνοεί ότι όλοι είναι ίσοι ενώπιον του Νόμου, της Διοικήσεως και της Δικαιοσύνης και δικαιούνται να τύχουν ίσης προστασίας και μεταχείρισης (Άρθρον 28.1). Για το άρθρο αυτό υπάρχει πλούσια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σύμφωνα





με την οποία δεν επιτρέπονται διακρίσεις μεταξύ ίσων και δεν επιτρέπεται η εξομοίωση των ανίσων».

Παραβίαση της Αρχής της Διάκρισης των Εξουσιών και των άρθρων 61, 167 του Συντάγματος:

Ο υπό Αναπομπή Νόμος παραβιάζει την Αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών, αφού οι αρμοδιότητες που ανατίθενται στις αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας οι οποίες ασκούν εκτελεστική εξουσία με βάση το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι τέτοιας μορφής που δεν είναι δυνατόν να αναληφθούν από την Βουλή των Αντιπροσώπων η οποία δεν έχει την αρμοδιότητα και την δυνατότητα να αξιολογήσει την επίπτωση που θα έχει η εφαρμογή του υπό Αναπομπή Νόμου στις ευρύτερες υποχρεώσεις που έχει η Δημοκρατία με βάση το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η παραχώρηση κρατικής ενίσχυσης εξ ορισμού είναι αρμοδιότητα των αρμόδιων αρχών του κράτους ήτοι του Έφορου Κρατικών Ενισχύσεων και του Υπουργικού Συμβουλίου. Άρα δεν μπορεί η νομοθετική εξουσία να παραχωρήσει τέτοια εξαίρεση στις καινοτόμες εταιρείες ΜΜΕ καθ'ότι με αυτό τον τρόπο επεμβαίνει στην άσκηση της εκτελεστικής εξουσίας. Επίσης, ο υπολογισμός των τελών και των δικαιωμάτων που καταβάλλουν οι εταιρείες είναι εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου (βλ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ v. ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΑΝΑΦΟΡΑ 1/2022, 12/6/2023 ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ v. ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΑΝΑΦΟΡΑ 2/2022, 12/6/2023).

Η ανατροπή της οικονομικής ισορροπίας του προϋπολογισμού, του οποίου τα έσοδα δεν ψηφίζονται, επηρεάζει το αναπτυξιακό και κοινωνικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης και τις ήδη ειλημμένες διεθνείς υποχρεώσεις της και δεσμεύσεις της έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτές παρατίθενται ανωτέρω. Επί της ουσίας, ο υπό Αναπομπή Νόμος παρεμβαίνει και τροποποιεί τη δημοσιονομική πολιτική, η οποία υπόκειται στις δεσμεύσεις του



δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αντίκειται στις σχετικές διατάξεις του Συντάγματος, ήτοι των Άρθρων 61, 167 και 169.

Ως εκ τούτου, ο υπό Αναπομπή Νόμος καταστρατηγεί την Αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών, την οποία ο Νομοθέτης οφείλει να σέβεται όταν νομοθετεί και συνεπώς να μην υπερβαίνει το πεδίο της αρμοδιότητάς του, όπως αυτό χορηγείται από το Άρθρο 61 του Συντάγματος. Η διαμόρφωση δημοσιονομικής πολιτικής και η ευθύνη για την υλοποίησή της με βάση τις αυξημένες στην παρούσα φάση απαιτήσεις που απορρέουν από το ενωσιακό και το κυπριακό δίκαιο εμπίπτει στις αρμοδιότητες της εκτελεστικής εξουσίας, η οποία έχει και συνολική εικόνα επί όλων των παραμέτρων που απαιτούνται για αυτή τη σύνθετη διαδικασία.

Με βάση τα προαναφερόμενα, εισηγούμαι όπως η Βουλή των Αντιπροσώπων μην εμμένει στην απόφασή της, αποδεχόμενη την Αναπομπή. Παρακαλείται η αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή να ακούσει, σχετικά με την παρούσα Αναπομπή, τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και τον Υπουργό Ενέργειας Εμπορίου και Βιομηχανίας.

Νίκος Χριστοδουλίδης

Κοιν.: - Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
- Υπουργό Ενέργειας Εμπορίου και Βιομηχανίας
- Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου





ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

Κεφ. 113.

9 του 1968

76 του 1977

17 του 1979

105 του 1985

198 του 1986

19 του 1990

46(I) του 1992

41(I) του 1994

15(I) του 1995

21(I) του 1997

82(I) του 1999

149(I) του 1999

2(I) του 2000

135(I) του 2000

151(I) του 2000

76(I) του 2001

70(I) του 2003

167(I) του 2003

92(I) του 2004

24(I) του 2005

129(I) του 2005

130(I) του 2005

98(I) του 2006

124(I) του 2006

70(I) του 2007

71(I) του 2007

131(I) του 2007

186(I) του 2007

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Εταιρειών (Τροποποιητικός) (Αρ. 4) Νόμος του 2024 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Εταιρειών Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος»).



87(I) ΤΟΥ 2008
41(I) ΤΟΥ 2009
49(I) ΤΟΥ 2009
99(I) ΤΟΥ 2009
42(I) ΤΟΥ 2010
60(I) ΤΟΥ 2010
88(I) ΤΟΥ 2010
53(I) ΤΟΥ 2011
117(I) ΤΟΥ 2011
145(I) ΤΟΥ 2011
157(I) ΤΟΥ 2011
198(I) ΤΟΥ 2011
64(I) ΤΟΥ 2012
98(I) ΤΟΥ 2012
190(I) ΤΟΥ 2012
203(I) ΤΟΥ 2012
6(I) ΤΟΥ 2013
90(I) ΤΟΥ 2013
74(I) ΤΟΥ 2014
75(I) ΤΟΥ 2014
18(I) ΤΟΥ 2015
62(I) ΤΟΥ 2015
63(I) ΤΟΥ 2015
89(I) ΤΟΥ 2015
120(I) ΤΟΥ 2015
40(I) ΤΟΥ 2016
90(I) ΤΟΥ 2016
97(I) ΤΟΥ 2016
17(I) ΤΟΥ 2017
33(I) ΤΟΥ 2017
51(I) ΤΟΥ 2017
37(I) ΤΟΥ 2018
83(I) ΤΟΥ 2018
149(I) ΤΟΥ 2018

163(I) του 2019
 38(I) του 2020
 43(I) του 2020
 191(I) του 2020
 192(I) του 2020
 43(I) του 2021
 117(I) του 2021
 150(I) του 2021
 151(I) του 2021
 87(I) του 2022
 88(I) του 2022
 96(I) του 2022
 213(I) του 2022
 80(I) του 2023
 151(I) του 2023
 18(I) του 2024
 25(I) του 2024
 26(I) του 2024.

Τροποποίηση
 του άρθρου 2
 του βασικού
 νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, του ακόλουθου νέου όρου και του ορισμού του:

«καινοτόμος μικρή και μεσαία επιχείρηση (ΜΜΕ)» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τις διατάξεις του άρθρου 9Α του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου·».

118(I) του 2002
 230(I) του 2002
 162(I) του 2003
 195(I) του 2004
 92(I) του 2005
 113(I) του 2006
 80(I) του 2007



138(I) ΤΟΥ 2007
32(I) ΤΟΥ 2009
45(I) ΤΟΥ 2009
74(I) ΤΟΥ 2009
110(I) ΤΟΥ 2009
41(I) ΤΟΥ 2010
133(I) ΤΟΥ 2010
116(I) ΤΟΥ 2011
197(I) ΤΟΥ 2011
102(I) ΤΟΥ 2012
188(I) ΤΟΥ 2012
19(I) ΤΟΥ 2013
26(I) ΤΟΥ 2013
27(I) ΤΟΥ 2013
17(I) ΤΟΥ 2014
115(I) ΤΟΥ 2014
134(I) ΤΟΥ 2014
170(I) ΤΟΥ 2014
116(I) ΤΟΥ 2015
187(I) ΤΟΥ 2015
212(I) ΤΟΥ 2015
110(I) ΤΟΥ 2016
135(I) ΤΟΥ 2016
119(I) ΤΟΥ 2017
134(I) ΤΟΥ 2017
165(I) ΤΟΥ 2017
51(I) ΤΟΥ 2018
96(I) ΤΟΥ 2018
122(I) ΤΟΥ 2018
139(I) ΤΟΥ 2018
27(I) ΤΟΥ 2019
28(I) ΤΟΥ 2019
63(I) ΤΟΥ 2019
151(I) ΤΟΥ 2019



152(I) του 2019
173(I) του 2019
45(I) του 2020
58(I) του 2020
66(I) του 2020
80(I) του 2020
95(I) του 2020
151(I) του 2020
179(I) του 2020
180(I) του 2020
31(I) του 2021
178(I) του 2021
193(I) του 2021
31(I) του 2022
77(I) του 2022
89(I) του 2022
101(I) του 2022
112(I) του 2022
121(I) του 2022
122(I) του 2022
201(I) του 2022
51(I) του 2023
123(I) του 2023
138(I) του 2023
160(I) του 2023
45(I) του 2024
52(I) του 2024.

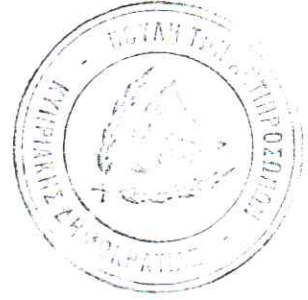
Τροποποίηση
του άρθρου 387
του βασικού
νόμου.

3. Το άρθρο 387 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση στο τέλος της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του σημείου της άνω τελείας με το σημείο της άνω και κάτω τελείας και την προσθήκη, αμέσως μετά, των ακόλουθων επιφυλάξεων:



«Νοείται ότι, οι καινοτόμες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) εξαιρούνται από την καταβολή των πιο πάνω τελών και δικαιωμάτων:

Νοείται περαιτέρω ότι, η πιο πάνω επιφύλαξη δεν εφαρμόζεται, σε περίπτωση που εταιρεία παύει να θεωρείται καινοτόμος μικρή και μεσαία επιχείρηση (ΜΜΕ)».



Τελικό κείμενο ελεγμένο από γραμματέα 26.4.2024.

Αρ. Φακ.: 23.02.063.121-2022

ΧΑ/ΓΧ/ΜΕ

ΑΔ/ΓΧ

